

Ák 4360 sz. MAGYAR ERDŐGAZDA 1932

Magyar Erdőgazda

TISZAJOBBPARTI VÁRMEGYÉK ERDÉSZETI EGYESÜLETÉNEK LAPJA.

Szerkesztőség: Bükkzsérc, u. p. Bogács, Borsod vm.
Kiadóhivatal: Pávay János könyvnyomdája
Sátoraljaújhely, Vörösmarty-utca 1. szám.

Szerkeszti:
L. Wittenberger Géza.

Évi előfizetési díjak:
Tagoknak 1 pengő.
Nem tagoknak 2 pengő.

Háttérbe szorítják

mellőzésben részesítik újra és újra a magyar erdőgazdaságot! Hiába küzd, hiába tör előre, hiába bizonyítja be igazát, — a kormány visszavágja évről-évre a felfelé törő hajtásokat.

Az Alföldfásítás országos fontosságú ügye sutba vetve. Új erdőtervényünk, melynek megtervezése, letárgyalása oly nagy, aprólékos gondot és munkát adott szakköreinknek, titokzatos helyen porosodik. Az államerőszak túlterheltsége s utazási lehetőségeinek megnyíráltsága miatt már a közelmúlt esztendőben sem tudott eleget tenni fontos feladatának, — úgy segítettek rajta, hogy még jobban összevonták, még jobban túlterhelték éppen akkor, midőn a kiadott sok rendkívüli fahasználati engedély alapján megindult nagyarányú fakitermelésnek s az így letarolt területek újraerdősítésének ellenőrzése kétszer annyi utánjárást, munkát és felelősséget követel meg, ezektől a tisztviselőktől.

Minden évben újabb és újabb visszaesés minden téren. Egyre kevesebb és kevesebb pénz jut az Alföld, a kopárok fásítására, kiserlét és szakotatás ügyünkre a fakereskedeleme és faipar segélyezésére, kevesebb hitel az erdőgazdaság számára, de egyre több és több erdőtiszt állását mondják fel, s növelik ezáltal a munkanélkülíket, elkecseregett nyomorgó táborát.

Pedig az erdőgazdaság képviselői derekas erőfeszítéssel küzd a tájékozatlanság, a háttérbennyomás ellen, s mindent megtesz annak bizonyítására, hogy megsejtés és az Alföldfásítás sürgős és intenzív megindítása nem öncél csupán, de országmozgató fontosságú nemzeti feladat, melyet a kormánynak a legnagyobb lelkesedéssel felkarolni és legmesszebbmenő áldozatokkal támogatni elsőrendű kötelessége volna. Mikor ismerik fel végre, hogy az Alföldfásítás nemcsak a

munkanélküliséget csökkenti nemcsak szociális és népegészségügyi hordereje bír beláthatatlan jelentőséggel, hanem sokmillióra menő évenkénti megtakarítást idézne elő és jelentene ettől kezdve állandóan néhány év alatt végrehajtható munka és áldozat nélkül előteremthető csekély befektetés árán!

Erdészeti Főosztályunk valóban elismerésre méltó erőfeszítést fejt ki, hogy áttörje a közöny és tájékozatlanság kérgecs küvelétét s helyes irányba terelve a kormány erdőgazdasági politikáját az erdőgazdaság fejlődésének feltételeit biztosítsa. Van is része bőven ígéretekben, viszont minden egyes új költségvetés alkalmával elszoruló szívvel kell tapasztalnunk, hogy ezek az ígéretek csak elhangzott szavak maradnak s egyre kevesebb és kevesebb jut erdőgazdasági célokra.

Hol itt a hiba? Kit terhel a mulasztás és a felelőség súlya minden egyes elmulasztott esztendőért? Visszahozhatjuk-e valaha azokat a tavaszokat, melyeken az alföldfásítási törvény életbeletétele óta facsemeték tizmillióit telepíthették volna sikságunk pusztá talajába? Ki vállalja magára a mulasztottak terhé az azokért a sokezernyi holdat jelentő erdőkincekért, melyek alig pár év múlva már pénzt, munkát és áldást ontottak volna, s melyek helyén ma is vigan szántja a homokot a szél?

Egyedül a Földmivvelésügyi Minisztérium vezetésében bekövetkezett személyi változástól reméljük fájó seibeink orvoslását. Vigyük az új Miniszter ur elé bajainkat. Világosítsuk fel őt az erdőgazdaság helyzetéről és sorozatos sárelmélről. Kérjük, ha kell, követeljük sürgős közbelépését, s erélyes intézkedéseit. Az ő feladata kell, hogy legyen a tárcája alá tartozó erdőgazdaság érdekeinek megvédelmezése a helytelenül alkalmazott takarékosági elvekkel szemben, neki kell elsősorban felkarolni, megsegíteni a magyar erdő ügyét

s ha másképp nem megy, kierőszakolni számára az élet és fejlődés feltételeit a pénzügyi kormányzattal szemben. Nekünk pedig kötelességünk, hogy ebben a küzdelemben őt egységes frontunkkal, bátor szavunkkal, küldöttségeinkkel és beadványainkkal a legmesszebbmenőleg támogassuk. Szervezük meg mozgalmunkat minél előbb, s addig zörgessük, míg meg nem nyílik előttünk az előrejutásnak és fejlődésnek a közöny és tájékozatlanság ódon lakatjaival lezárt kapuja.

L. W. G.

Elnöki megnyitó.

Előadta báró Waldott Koloman az 1932. február 29-iki közgyűlésen.

Tisztelt Közgyűlés!

Még egyetlen egy évzatárnál sem tekinthetünk vissza oly gondterhes érzésekkel az elmúlt évre és oly aggodalommal előre, mint most. Mindenki tudja és érzi, hogy egy eddig még nem észlelt válság vonul keresztül az egész világgazdaságon s megrendíti mult idők kitartó munkájával, takarékoságával és szorgalmával felépített rendszerét, halomra dönti sok évtizednek eredményét, megfosztja a tőkést és a birtokost, a tisztviselőt és a munkást egyaránt a kereset, a boldogulás lehetőségétől.

Kevés ország szenved sulyosabban e válság nyomása alatt, mint az igazságtalanul és a gazdasági törvények ellenére megcsönkített Magyarország.

Éppen ezért kötelessége mindenkinek, ki a gazdasági élet irányításában részt vesz, s hivata van, hogy egy gazdasági ágnak érdekeit megvédje, hogy fokozottabb mértékben foglalkozzék ennek a problémának megoldásával. Így egyesületeinkre, mint az erdőgazdaság képviselőire is felelősségteljes feladat vár.

Ennek a felelősségnek tudatában az év végén fel kell vetnem a kérdést, vajjon teljesítette-e az egyesület és annak minden tagja oly mértékben kötelességét, mint ahogy azt a válságos idők parancsolják és amint azt az erdőgazdasági érdekeltség és a hazafias megkövetelhetik?

Minden embernek feléledten van a helye, mert veszélybe forog hazánk sulyos viharok által szorongatott hajója és mindenki köteles saját hatás- és érdekkörében a legjobbat teljesíteni.

Ugy érzem tisztelt tagtársaim, mintha kifáradtunk volna és mintha az a lelkes

odaadás, mely egyesületünket jellemezte, bizonyos foku apáthiának adott volna helyet. Ezen elszomorító jelenségek okát abban kereshetjük, hogy ma a mindennapi élet nehézségei annyira igénybe veszik az egyént, annyira lekötik az idejét egy a hivatalos, mint a magánéletben, hogy nem ér rá azonosulni még az egyesületben is munkát kifejténi. Hiányzik a kölcsönös bizudítás és így egyik a másik után áll félre.

De nem lehet letagadni azt sem, hogy az egyesületnek nagy hátrányára szolgált az utolsó években megbontott tradicionális és mondhatnám intim összhang és összetartás, mely annyira jellemezte a mi egyesületünket s amelynek azt a mindennapi megnyilvánuló sympathiát, — melyet széles körökben talákoztunk, — köszönhetünk.

Amennyire sajnálatos mindkét említett jelenség, annyira vizgatós, hogy egy kevés kis jóakarattal segíthetünk ezeken és ha rendet csináltunk házukban s leráztuk magunkról a csunya letargiát, mibe mi magyarok — legyünk egész őszinték — könnyen szokunk beleesni, akkor újra eredményesen szolgálhatjuk a magyar erdőgazdaságot, amelynek ma erre a támogatásra inkább szüksége van, mint valaha volt!

Nagy megnyugvásra szolgál, hogy az Országos Erdészeti Egyesület évről-évre intenzívebb és nagyobb aktivitással fejt ki áldásos és sikeres tevékenységét erdőgazdaságunk érdekében s nagy elégtételt nyújt nekünk az, hogy nagyon sok olyan kérdés nyert mostanában kedvező elintézt, amelyet a mi egyesületünk karolt fel először s követelt előnének oly időkben, midőn még az országos egyesületnél bizonyos pangás és letargia volt észlelhető. Így örömmel állapítható meg a magyar túzifa elhelyezési lehetőségének, a szállítási díjkezdvezmény és a vámköz életbe lépése folytán mutatkozó javulása és a külföldi fabehozatalban mutatkozó öröndetes csökkenése. A sérelmes tört. tarifa ellen általunk évekkel ezelőt megindított harc is végre sikeres befejezésre jutott. Nagybó gondot képez jelenleg a műia értékesítés és a magyar fűrészpark talpraállítása. Megteendő rendezésre vár a külföldi vámköz kérdése, mely igen aktuális, továbbá a forgalmi adó rendezése, különös tekintettel a külföldről beözönlő fára, — a túzifa-importhatnak a minimuma való visszasszokása, de mindenekelőtt a közzállításiokból való teljes kizárása. A vasuti tarifarrendszer még mindig nem szolgálja megfelelő mértékben a hazai erdőgazdaságunk, illetve külkereskedelmi mérlegünk kedvező alakulásának érdekeit!

Sajnálatnál kell még rámutatnom arra, hogy az új erdőtörvény, melyet egyesületünk újjászülletése óta állandóan és elsősorban szorgalmazott, dacára, hogy az érdekeltség által már több, mint egy éve véglegesen letárgyalatott — még mindig nincs megvalósítva, sőt teljesen leűnt a napirendről. Ezért a mulasztásért a kormányzat viseli a felelősséget!

Nem helyeslehetjük azt sem, hogy a Kormány tévesen alkalmazott takarékosággal nagyarányú létszámapasztásokat eszközölt az erdészeti tisztikarban. Ennek okvetlenül igen káros következményei lesznek a közre nézve valamint az erdőgazdasági adminisztráció szempontjából.

Egyesületünk minden alkalommal, de főként a tavalyi, igen szépen sikerült szabotsmegyei tanulmányutunk alkalmával lelkes propagandát fejtett ki a magyar erdőgazdaság politikai talán leges-legfontosabb kérdéseinek: az *alföldiasításnak* megvalósítása érdekében. Ennek a kérdésnek megoldása nélkül az erdőgazdaság problémája nyílt kérdés-ként és vérből sebként mindig a magyar gazdaság testén fog maradni, ami ennek az ugyis sok sebből teljes, vérszegény testnek lassankinti teljes elgyengülését fogja eredményezni. Szinte érthetetlen, hogy kormányzatunk nem tudta fellogni ezt a minden laikus ember előtt is nyilvánvaló nemzetgazdasági problémát! Öríasi felelősség terheli a kormányt, hogy dacára az állandó figyelmezteléseknek nem teljesítette kötelességét e téren! Vészkiáltásunk mintha elveszett volna a sivatagban. Mi azonban ebbe nem tudunk megnyugodni, újra és újra döngtünk a kapukat, s ha kell, erősebb hangoktól sem fogunk visszarálni, mert külömben bennünk is mulasztás terhelve.

Látjuk tehát, hogy még sok és nagyfontosságú kérdés vár sürős megoldásra, az ország nem nélkülözheti elszánt, komoly munkánkat és támogatásunkat a magyar erdőgazdaság irányításánál!

Hogy mi módon tudnánk ezt praktikusán elérni, ezt kell ma megtárgyalunk. Meg vagyok gyözödvé, hogy kell jóakarattal, őszintelen áldozatkészséggel sikerre vezető megoldást fogunk mindenben találni.

Téli közgyűlésünk.

Tudósítás a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesületének 1932. február 29-én d. u. 3 órakor, Miskolcon, a Kereskedelmi és Iparkamara kistermében megtartott rendes közgyűléséről.

Jelen voltak: báró *Waldob* Kelemen elnök, *Oneay* László ügyvezető alelnök, *L. Wittenberger* Géza titkár, *Dókus* József pénztáros, *Gösswein* Lajos, *Lippöze* Béla, *Radó* Gábor, *Sáid* Andor és *Schudich* Nándor választmányi tagok, *Csiszár* Imre, *Csóka* József, *Egry* József, *Hepeke* Arthur, *Juriss* József, *Kolba* Róbert, *Maróthy* Emil, ögről *Palavinc* Alfonz Károly, *Schmotzer* Gyula, *Soós* Károly, *Szankonics* Géza, *Váitz* Emil és *Velics* Gyula rendes tagok, *Fülöp* Zoltán, *Grohmann* Károly, *Gyarmathy* Endre, *Kolescsányi* László és még többen mint vendégek.

Waldob Kelemen báró elnök a közgyűlés megnyitása után meleg szavakkal köszönti a szép számmal megjelent tagokat és vendégeket, s bejelenti hogy a

közgyűlésről való távolmaradásukat kimentették *Borhy* György alelnök, *Nagy* László, *Roth* Gyula és *Tóth* Bódog választmányi tagok. A közgyűlésen a *J. Kir. Földmveltségügyi Minisztérium Erdészeti Főosztálya Hepeke* Arthur m. kir. főerdőtanácsos, miskolci erdőgazgató személye által képviselteti magdt. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére elnök ögről *Palavinc* Alfonz Károlyt és *Kolba* Róbertet kéri fel, majd kegyeletteljes szavakkal emlékezik meg az egyesület halottairól: *Craus* Géza, *Floeh* György és *Janesó* Gyula rendes tagokról, kiknek emlékét szeretettel őrizzük meg, s neveiket a közgyűlés jegyzőkönyvében is megörökítjük gyászunk és kegyeletünk jeléül.

Ezekután báró *Waldob* elnök örömmel és szeretettel köszönti az egyesület közgyűlésén elsöziben megjelent *Hepeke* Arthur m. kir. főerdőtanácsos, erdőgazgatót, s felkéri, hogy gyakori megjelenésével, egyesületünkben való intenzív munkálkodásával tüntessen ki bennünk, s legyen az egyesületnek segítségére a mai nehéz viszonyok között, hogy eredményes munkát végezhesen.

Hepeke Arthur megállódott szavakkal köszönetet az elnök üdvözölő szavaier. Örömeinek ad kifejezést, hogy az egyesület közgyűlésén elsöziben résztvehetett, biztosítja az egyesületet, hogy saját körében mindent el fog követni, annak sikeres, hasznos munkálkodása érdekében. Szavait e jelszóval fejezi be: „Collégialis együttműködés nélkül nincs sikeres munka!” (Éljenéz.)

Elnök az elhangzottak fölötti örömeinek kifejezése után reátér elnöki megnyitójára, melyet lapunknak más helyén egész terjedelemben leközölünk. A mely gondolatokban szántó megnyitót a közgyűlés lelkes tetszéssel hallgatja végig, s az elnököt meleg ovációban részesíti.

A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvassása és hitelesítése után *Oneay* László ügyvezető alelnök teszi meg jelentését. Elsősorban ismerteti az egyesület anyagi helyzetét, melynek képe súlyos krízist mutat. Röviden ismerteti az egyesület mult évi pénzügyi mérlegét, miből kitűnik, hogy a bevételek a tagdíjak be nem fizetések folytán nagy mértékben csökkentek, s a folyó kiadások fedezésére kénytelenek voltunk a törzsvagyhoz is hozzányulni, miután a forgatóköz ki merült. Így módon a törzsvagyból már több, mint 300 pengőt kellett felhasználni. Kérdés mármost, hogy a legmagybó kiadást jelentő egyesületi folyóiratnak megjelenését a jövőben fenntartsuk-e? Meg kell találnunk a kibontakozás útját, melyet az igazgató választmány két módon lát elrendőndek: először is csökkentenünk kell a kiadásokat, mit a lap megjelenési idejének redukálásával érhetünk el, a bevételeket pedig emelni, illetve biztosítani kell. Számolnia kell az egyesületnek a tagok fizetőképességének csökkenésével, a kint lévő tagdíjhátrétegek nagy részének befolyására nem lehet többé számítani, de mai rendkívül súlyos időkben

Kérjük az uradalmakat és tagtársainkat, hogy a szakmánkat érdeklő hirdeteiket lapunkban tegyék közzé!

szükségnek mutatkozik, hogy a tagsági- és lapdíjakat is az egyesület olyan mértékre szállítsa le, mely a közönség, a tagok teljesíthetőségével arányban áll. Ezeket összefoglalva a választmány a következő javaslatot terjeszti a közgyűlés elé: 1) A Magyar Erdőgazda az addigi havonkénti megjelenés helyett évenként 2–3-szor jelenjék csak meg a közgyűlés után. 2) Az 1932. évtől kezdve a rendezettség tagja évi díja 2 pengőben, a lapelőfizetés díja tagok részére évi 1 pengőben, nem tagok részére évi 2 pengőben állapítsák meg. 3) A régi hátralékok megvizsgálására küldjön ki a közgyűlés egy három tagú bizottságot, mely a hátralékos tagok névsorán végigmenve megállapítsa a fizetőképesség mértékét, s azokkal akiket, anyagilag elég erősek talál, hogy a hátralékokat meg tudják fizetni, erre nyomatékosan felhívja, a hátralékok megfizetésére képesnek nem vélt, szerényebb anyagi körülmények közt elő tagtársak tartozásait pedig egészben, vagy részben el is engedhesse.

A választmány javaslatát a közgyűlés helyesléssel fogadja, a kiküldendő bizottságba *Oncaj László* ügyvezető alelnököt, *Hejke Arthur* és *L. Wittenberger Géza*t delegálja. Elnök ezt határozottan jelenti ki.

Oncaj ügyvezető szükségességnek látja az egyesület nehéz pénzügyiből való kijutására az erdőbirtokos tagtársak részéről megindítandó adakozást, hogy a megindított pénzügyi egységnél helyre lehessen állítani. Ezt követendő példaként *Károlyi László* tüzérparányi uradalma részéről 100 pengő adományt ajánl fel az egyesület részére. *Waldobtt Kelemen* báró és *örögöl Palaviczni Alfonz* *Károly* ugyancsak 100–100 pengő adományt ajánlanak fel az egyesület céljaira, mit a közgyűlés örömmel veszt tudomásul, s a nemeslelkű adakozókat lelkesen megjelözi.

Ügyvezető a választmány megbízásából előterjeszti, hogy a *Vadas Jenő* főiskolai tanár emlékének megörökítésére megindított gyűjtésből mintegy 400 pengő folyt be, s a választmány elerkezettnek látja az időt az emlékműnek *Vadas Jenő* szülőfalujában *Hámorban*, vagy a mellette épült *Lilafüred*-be való felállítására. Egyszerű márványtábla *Vadas* arcafeljével a szerény öszögrel már kiállított. Felkéri *Hejke Arthur* erdőgazdát, hogy a márványtábla elkészítése, s alkalmas helyen való felállításának ügyét szíveskedjék kezébe venni. A felkérésnek *Hejke* szívesen tesz eleget. Ügyvezető előterjesztésére a közgyűlés elfogadja, elnök pedig határozatként kimondja, hogy az egyesület 1932. május, vagy június havában *Lilafüred*-es környékén fogja megtartani szokásos tanulmányutját és vándorközgyűlését, s a *Vadas Jenő* emléktábla ez alkalommal kerül majd leleplezésre.

Oncaj tovább folytatva jelentését reátré az erdőgazdaság aktuális kérdéseinek tárgyalására. A világválság hullámai már az erdőgazdaságunk alapjait is kezdik alámosni. Sajnosan tapasztaljuk, hogy nem lévén kellőképpen megszervezve, a faárak letörésétől lehet tartani, ami az erdőgazdaságot a mezőgazdaság mai sorsára juttatná. A műfa elhelyezésének

olyan nehézségei támadtak, hogy az erdőgazdaságok ezen választékuk nagy részét kénytelen tüzfűtőanyag feldolgozatni, mert sajnos, a vasúti talpíva való feldolgozás nem veszi fel az e célra rendelkezésre álló műfűtőanyagot, s a MÁV. érthetetlen módon még most is vásárolt külföldi talpívt, ezenkívül a cementtalpik is igen sok talpívt szorítottak ki. Véget kellene vetni annak az anomáliának, hogy a néhány ezer munkást foglalkoztató erdőgazdasági talpíftermelés helyett a MÁV. az alig 50 emberrel dolgozó cementgyáraknak kedvez, mi a hatalmas cementkattell munkájának tudható meg. Elsősorban önmagunk vagyunk ebben hibások, hogy idejében meg nem akadályoztuk ennek a nagyipari ágazatnak a mi bőrrinkre történt előretörését. Nekünk elevenünkbe váz ez, míg a másik termelési ágazatnak sem juttat morzsáknál egyebet. Ma, midőn 4 és félmillió köbméter rendkívüli használatra van kiadva a miniszteri engedély, nyílt kérdés, mi fog történni az ezen fatömegből kikerülő nagy műtárgyokkal? Mi módon, milyen tőrák mellett lehet majd ezt értékesíteni? A tűzfűtőbehozatal körül is nagy hibák vannak. Ennek szabályozására a kormány egy szindikátust engedélyezett, melynek elgondolásában oly alapvető hibák vannak, mire az illetékes körök figyelmét idejében fel kell hívunk. El kell ismerni ezen szindikátus szükségességét, mert a behozatalt egy kézzben kell tartani, azonban nem szabad elejtkezni a kiadott sok rendkívüli fahasználati engedélyről, mely faanyagok tulajdonosai szindikátus által megindított nagyobbmérvű behozatallal tönkre vannak téve. Hiszen a csehek a múlt évben engedélyeztet 20.000 wagon tűzfűtőből csak 3–4000-ot tudtak behozni, erre leszállították az árait, s máris tönkrézték a tűzfűtőzetet. Így aztán a szindikátus célja nincs elérve, sőt ellenkezőleg! Javasolja, hogy az egyesület forduljon a kereskedelemügyi miniszterhez ezen sűrűs kérdés érdekében.

Elnök hozzászólván a kérdéshez szintén hibáztatja a szindikátus működését, szerinte az céljának nem felel meg, több oldalról beérkezett már panasz, mire a szindikátus azt a választ adta, hogy neki elsősorban a fogyasztók érdekeit kell szolgálnia. Ez mindenesetre tiszteletre méltó szempont, azonban — miután a közvetítők visszalétsére vezethet — nem lehet helyes. Le kell szögeznünk, hogy a fabehozatali szindikátusnak elsősorban nem a fogyasztók, hanem a hazai fatermelés megmentését, s érdekeit kell szolgálnia.

Hejke Arthur jónak látja, ha az egyesület tudomására jutott konkrét eseteket, melyek a szindikátus működésének hibáira világítanak rá, illetékes helyen bejelentőnek.

Elnök néhány példát említ fel, s magyarázza, hogy a szindikátus működésének mai módja mellett mennyi visszalétsé van alkalmas, s egyesek ezt mennyire ki is használják ugyanakkor, midőn például a Dunántúl még mindig 12.000 wagon jó cserű tüzifa hever értékesítetlenül. Felemlíti a román tüzifa kérdését, s felveti, vajjon szabad-e nekünk román tüzifát importálnunk, abból a Romániából, mely

viszont töllünk semmiféle terményt nem vesz fel. Öngyilkos politikának tartja azt, mely ily ferde dolgokat megtrá. Ha fabehozatalra vagyunk ráutalva, csakis Ausztria és Csehszlovákia jöhetnek számba, melyek viszont a mi produktumainkat importálják. Sajnos ezekről a dolgokról nincs ki informálja a kormányt, éppen ezért van nagy szükség reánk, a mi egyesületünkre, hogy az illetékes körök figyelmét ezekre felkeltse.

Oncaj ügyvezető újabb példákval világít rá a szindikátus hibáira, majd összefoglalva javaslatát, mely kettős: elsősorban a kereskedelemügyi miniszterhez intéendő beadványt tartja fontosnak. Javasolja, hogy egyesületünk forduljon az O. E. E.-hez szóltva fel azokatlózásra és kérje fel a memorandum elkészítésére és benyújtására. Javasolja tovább, hogy a termelő és fogyasztók érdekeinek összehangoztatása céljából ankétet kellene összehozni, melyre az erdőgazdasági érdekeltségeket, s nagyobb fogyasztók képviselőit, így a Gy. O. Sz. a szénbányák, a postakincstár, stb. megbízottait kellene meghívni. Az ankét megszervezését szintén az O. E. E. által látva megvalósítandónak, egyesületünk csak a gondolatot ved fel, felkérjük az O. E. E.-t a vele való foglalkozásra és az ankét összehívására.

Oncaj javaslatait a közgyűlés elfogadja s azokat elnök határozatának nyilvánítja. *L. Wittenberger Géza* titkár teszi meg az egyesület jelentését. Az egyesület taglétszáma a legutóbbi, Nyiregyháza tartott közgyűlés óta a 6 kilépes és 3 halálözás folytán 9-cel apadt, így a mai taglétszám 1 védnök, 1 tiszteletbeli, 15 alapító és 154 rendezes tag. Kérést intéz az egyesület tagjaihoz, folytassanak taggyűjtő propagandát, melyre a tagsági díjak leszállítása is kedvező lehetőséget fog nyújtani.

Majd *Dókus József* pénztáros olvassa fel jelentését, melyből helyszűke miatt csak a fontosabbakat emeljük ki. Az egyesület múlt évi pénztárforgalma nagy anyatlást mutat. A nyiregyházi közgyűlés óta csak 304 P. 78 fillér bevétele volt, míg a kiadások ezen idő óta 535 P. 78 fillérre rúgtak, s így az egyesület pénzkészlete 1931. december 31-én csak 1300 P. 59 fillér volt. Ezen összegből azonban 100 P. az Egri Hordyárgy pályázatának jutalmazására, 410 P. 50 fill. pedig a *Vadas* emlékműre van fenntartva, így, hogy az egyesület vagyona tulajdonképpen csak 790 P. 09 fillér. December 31. óta a szükségesség által kiadásokkal ezen összeg annyira csökkent, hogy már az egyesületi törzsvagyont jelentő 603 P. 20 fillérhez is hozzá kellett nyulnunk. Annál nagyobb az egyesület kintlévősége: 1734 P., melyből csak egy kis töredék befolyására lehet számítani.

Következnek a számvizsgáló bizottság jelentése, miután azonban a bizottság tagjai elköltözésük folytán feladatuknak nem tehettek eleget, elnök javaslatára a közgyűlés elfogadja, hogy a számvizsgáló bizottsági jelentést csak a tavaszi közgyűlésen teszi majd meg az a bizottság, melyet a közgyűlés a mai alkalommal fog megválasztani.

A bíráló bizottság jelentését adja elő ezután *Lippóczy Béla* bizottsági tag, mely

szert az Egri Hordó- és Faárgyúr r. t. által kitűzött pályadíjat dr. Fazekas Ferenc cikkének javasolják odaítélni, melynek címe: „Koncentrációk és fatermelő vállalatok hivatása kisebb erdőbirtokokon,” mely a „Magyar Erdőgazda” mult évi első számában jelent meg. A közgyűlés a javaslatot elfogadja, s a pályadíjat dr. Fazekas Ferencnek ítéli oda.

Az indítványok során Egly József szóval fel. Kifejti, hogy az elnöki megnyitóból leszögeztet igazságok mennyire szívünkbe vágta, s azok mellett nem mehetünk el szó nélkül. Indítványozza, kérje fel az egyesület báró Waldbott Kelemen elnök urat, hogy a Főrendiház előtt adja elő, helyezze kellő megvilágításban a magyar erdőgazdaság sérelmeit. Mint államerősítési tisztviselő indítványát nem indokolja alaposabban. Másik indítványa az volna, hogy egyesületünk a nagyobb napilapokat kérje fel, foglalkozzanak hasábjaiukon az erdőzést sérelmeivel, hiszen a nagyobb lapok gazdasági rovatai ennél kevésbé fontos gazdasági ágaikat ügyeivel is behatóan foglalkoznak.

Elnök reflektálva a felszólalásra biztosítja a jelenlévőket, hogy a Felsőház előtt mindig, minden alkalmat felhasznál, hogy erdőgazdaságunk ügyeit felszínre tartsa, az azt érő sérelmekre orvoslást kérjen. Nagy elismeréssel nyilatkozik az Erdészeti Főosztály jelenlegi vezetőfőfőiről, kinél többet tenni az erdőgazdaság érdekében már nem igen lehet.

A közgyűlés ézeke után reáér tárgyisorozatának legutolsó pontjára az új tisztikarnak és választmányi tagoknak megválasztására. Elnök elrendeli a titkos szavazást, s a szavazatszedő bizottság tagjaiként dr. Sád Andor és Kolba Róbert tagokat kéri fel. A szavazás idejére a közgyűlést felfüggeszti.

Szűnet után Sád Andor bizottsági tag felolvassa a szavazás eredményét, mely szerint az egyesület új tisztikára a következő:

Elnök: dr. Waldbott Kelemen
I. Alelnök: Oncay László.
II. Alelnök: Borhy György.
Titkár: L. Wittenberger Géza.
Pénztáros: Dólcus József.
Ellenőr: Szé Dénés.

Az újonnan megválasztott választmányi tagok:

őrg. Pallavicini Alfonz.
gr. Keglevich Gyula.
br. Waldbott Frigyes.
br. Ragályi Balassa Ferenc
Beniczky Elemér.
Papp Béla.
Roth Gyula.
Hejke Arthur.
Sád Andor.
Muthyánszky Jenő.
Lipoczy Béla.
Bíró Zoltán.
Török Kálmán.
Gösswein Lajos.
Schudich Nándor.

A számvizsgáló bizottság új tagjai:

Török Ferenc.
Juriss József.
Maróthy Emil.
Sád Andor.
Frísch István.
Kolba Róbert.

A felolvasott névsort a közgyűlés tudomásul veszi, elnök a felsorolt tiszt, választmányi és számvizsgáló bizottsági névsort elfogadottnak nyilvánítja ki, s több tárgy nem lévén, a közgyűlést bezárja.

Irodalmi Szemle.

Emil Witting: *Frate Nicolae* der siebenbürgische Karpathenbär. Eine Lebensgeschichte. Nagyszeben, Hermannstadt, Sibiu, Poplakerstrasse 53. A szerző saját kiadása.

A magyar gyermek kedves játékszere a Mackó, élvezetes olvasmánya a Mackó utazása; a németeknél Meister Petz, az oroszoknál Miska, a románoknál Frate Nikolae képében a nyájra és csordára nagyon félelmetes, mégis bizonyos mértékig meghitt barát és kedves pajtás a medve.

Az erdélyi hegyekben, a Pareneng és Retezatban tanýzók Frate Nicolae életét írja le a szerző a nagy kiterjedési havasok és erdőrengetek keretében szövegragos, színes, bár helyenkint szokatlan és nehezen érthető nyelvezettel. Kedvelt vadja életmódjáról, szokásairól, borzalmas ereje és összehasonlíthatatlan főnyele ellenére is megnyilvánuló küzdelmeit és győtrődéseit Wittingnél alaposabban nem sok vadász, erdőzész és természetbarát ismeri.

A szerző pompás természetfestése, az állat életébe és küzdelmeibe más írónál ma szokásos és divatos üres megszemélyesítési elkerülővel való szavattaljes belemélyedése, a havasok megvárázó természetű jelenségeinek hi léirása mellett Witting igen tömören, jellegzetes stílusban ír. Az igazi vadász eszményi képét rajzolja és állítja fel követendő példaképpel és elszántással tiltakozik a csapóvassal, törrel való embertelen kínzás ellen, keserűséggel ostromozva az erdők szentjében, a hegyek tiszta világában behatólag érzőszakos, lármás, mindent elpusztító és letipró értelmetlen hordát.

F. M.

Anghy Csaba Geyza: *A prémes állatok tenyésztése kiülőös tekintettel hazai viszonyainkra*. Nehéz gazdasági viszonyaink közepette igen aktuális tanulmány jelent meg a fenti címen, mely a prémes állatoknak mind inkább előtérbe lépő hazai tenyésztésével foglalkozik. Külföldi példák bizonyítják, hogy a prémállatok tenyésztése igen jövedelmező mezőgazdasági mellékágazattá nőtte ki magát s hogy evel az értékes prémeiket előállító tenyésztéssel érdemes foglalkozni. Leginkább a tájékozatlanság, a minden viszserütől való idegenkedés tartja vissza vállalkozó kedvű honfitársainkat ettől az újszerű mellékfoglalkozástól, mely pedig nemzetgazdasági szempontból sem jelentéktelen ágazat s kellő kifejlesztése egyrészt nagyobb munkacsoportot tud kenyérhez, foglalkozáshoz juttatni, másrészt a külföldi prémbehozatal csökkentése folytán kereskedelmi mérlegünkre is jótékonyan hathat ki. Ezt a tájékozatlanságot igyekszik eloszlatni Anghy Csaba

Geyza kis tanulmánya, mely általános tájékoztatást nyújt a prémes állatokról s azok tenyésztéséről. Szerző aprólékos gondnal győjtötte össze a külföldi és hazai irodalomnak e tárgyörkör vonatkozó adatait, kiegészítvén azokat saját értékes tapasztalataival. A tanulmányhoz Dr. Éhik Gyula egyetemi tanár ír előszót.

Egyesületi hírek.

Az egyesület ügyeit érintő levelezések és a Magyar Erdőgazdába szánt közlemények L. Wittenberger Géza elnöknek, egyesületi titkár, lapszerkesztő címére: Bükkszerz, u. p. Bogács — küldendők.

A »Vadászat« rovatba szánt közlemények ezen rovat vezetőjéhez: Thüringer János ökl. erdőmérnök, Körmen, Vasmege címre küldendők.

Tagsági és lapdíjakat, előfizetéseket s mindennemű befizetéseket a Magyar Általános Hitelbank Sátoralrajahelyi Fiókintézeténél vezeteli folyószámlánkra kérünk eszközölni. — Postatakarékpénztári csekk számla # 250.

A tagsági és lapelőfizetési díjak leszállítása.

Az egyesület f. évi február 29-én tartott közgyűlésén elhatározta, hogy tekintettel tagjainak megváltozott fizetőképességére és az egyesület nehéz pénzügyi viszonyaira, a tagsági és lapdíjakat leszállítja.

Az újonnan megállított tagsági és lapelőfizetési díjak a következők:
Tagsági díj évi 2 pengő
„Magyar Erdőgazda” lapdíja tagok részére 1 pengő
nem tagok részére 2 „

Kérjük t. tagtársainkat és előfizetőinket, hogy — amennyiben a folyó évre esedékes tagsági és lapelőfizetési díjakat még nem küldötték — ezeket a mai számlunkhoz mellékelte befizetési lapon beküldjék sziveskedjenek. Azon t. tagtársaink és előfizetőink befizetésénél mutatkozó különbözeteket, kik a folyó évre történt befizetéseiket még a régi díjszámlák alapján eszközölték, a következő évi díjak javára írjuk.

A Magyar Erdőgazda a hasábjain megjelenő cikkeket után írti tiszteletdíjakat fizet. Eszedig a legalább 3 nyomtatott hasáb teljesítményű erdőgazdasági vonatkozású cikkeikért egyenként 25 pengőt. Lapszámonként legfeljebb két cikk részesülhet tiszteletdíjjal.

Tanulmányt és vándorközgyűlést Lillafüreden.

Tudomására hozzuk t. tagtársainknak és az érdeklődő közönségnek, hogy egyesületünk szokásos évi vándorközgyűlést és tanulmányutját a folyó évben május hó végén, vagy június első napjaiban fogjuk megtartani Lillafüreden és környékén. A tanulmányi kirándulás részletes programját idejében — külön meghívókon fogjuk — hírlí adni. A tanulmányút keretében kerül leleplezésre Vadas Jenőnek, elhunyt, áldott emlékü főiskolai tanárunknak emlékműve is Lillafürednek egyik festői helyén. A ki-

rándulásra való utazást, a részvételt tagjainak és vendégeinek az egyesület messzemenő díjmentésként kieszolgálásával fogja elősegíteni. A festői vidék megtekintésén kívül érdekes és tanulságos látványokat fog nyújtani a m. kir. kincstári erdőgazdaságnak, s az itt néhány évtizede folyó nagyarányú belterjesítő munkálatainak megtekintése. A kiránduláson hőlyeket is szívesen látunk. Tagtársainkat s az érdeklődő természetbarátokat ezen szép sikert ígérő, tanulságos kirándulásra már most meghívjuk.

Innen-onnan.

— **id. Gaul Károly meghalt.** Súlyos vesztését érte a magyar faipart és erdőgazdaságot. A faipari szakotatás meg szervezője, Gaul Károly ny. egyetemi tanár 78 éves korában elhunyt. Munkái közé tartozik a faipari szakotatás megalapozásán és továbbfejlesztésén kívül számos kiváló irodalmi munkája fűződik, melyek közül az O. E. E. által kitüntetett és kiadott „Hazánk házi faipara” című értekes műve tűnik ki. Kegyelettel őrizték meg emlékét.

— **A M. Á. V. tűzifa versenytárgyalása** május 3-án délután lesz megtartva. A 11,583 wagon hasáb és 597 wagon dorong szükségletet a M. Á. V. elsősorban hazai termelésű áruban fogja beszerezni. A bánatpénz május 2-án déli 12 óráig teendő le.

— **A csehszlovák kereskedelmi tárgyalások** során sor került a labehozatal kontingentálásának kérdésére is s előreláthatólag az új kereskedelmi szerződés aláírása után a következő fennmennyiség behozatala lesz a Csehszlovák köztársaság számára biztosítva:

15,000 wagon fenyő fűrészáru,
40,000 wagon tűzifa
2,000 wagon faszén
600 wagon karó és rud
800 wagon lombfűrész áru
2,000 wagon faragott fa

fenyő gömböla szükség szerint.

A hazai erdőgazdaság jövőjére nézve a fenti fennmennyiség behozatala igen súlyos következményekkel fog járni. Mi a tűzifa, faszén, karó fűrészáru és faragott fa mennyiségének apaszása mellett a feyőgömböla mennyiségének emelését látók jónak, mely a hazai fűrészipar megsegítését előzta.

— **Dr. Fehér Dániel főiskolai tanár előadása a stockholmi erdészeti főiskolán.** A stockholmi magyar intézet meghívására Dr. Fehér Dániel, a magyar erdészeti szakotatás nagyhirű professzora a stockholmi erdészeti főiskolán két előadást tartott. Fehér Dánielt *Tor Janson* professzor, rektor üdvözölte meleg szavakkal. Fehér nagy hallgatóság előtt esztelte a magyarországi erdőgazdaság helyzetét s azt a nehéz és küzdelmes munkát, melyet a magyar erdőmérnöknek kell kifejtene a trianoni béke következtében megcsontított erdőgazdaságunk fejlesztése érdekében. Ismertette a magas vívtára emelkedett magyar erdészeti szakotatást és a magyar földművelésügyi kormány sikeres erdőgazdasági politikáját s annak eredményeit. Második előadásában azokkal a talajbiológiai megfigyeléseivel foglalkozott, melyeket a soproni főiskolán hosszú évek óta folytatott s melyeknek eredményeképpen sikerült megállapítania a törvényszerűségeit a legkülönbözőbb erdőtípusok baktériumtartalmára s annak víz és nitrogéntartalma között. A teljesen ujszerű megfigyeléseket a svéd szakfekták nagy elismerésével fogadták, mely elismerésnek *Hesselmann* svéd egyetemi tanár, európai hírvé botanikus adott meleg szavakkal kifejezést.

Főiskolánk tudós professzorának ezen szép kilfföldi sikere, mellyel megbecsülést és dícsőséget szerzett a magyar tudományunk bennünk és örömmel és büszkeséggel tölt el s a szép sikerhez igazai bensőséggel gratulálunk.

— **Vadásztrófea kiállítás.** A Nemzeti Vadászati Védegyelet május 14—június 6. között tartja meg szokásos vadásztrófea kiállítását a városligeti Mezőgazdasági Múzeum kiállítási termében. A kiállítás 1931. évben Csonka Magyarországi területen elejtett vadásztrófeák kerülnek bemutatásra. A nagy érdeklődést keltő bemutatás — mint értesültünk — rendkívül jó anyag kerül a bíráló bizottság elé. A bejelentéseket és a kiállítás megrendezésének nehéz munkáját Nadler Herbert ügyvezető alelnök, állatkerti igazgató végzi.

— **Magyar mérnökök segélybizottsága.** A Budapesti Mérnöki Kamara támogatásával és helyiségében álláslétszám mérnökök közreműködésével egy újabb szerve létesült a mérnököknek, amely a súlyos helyzetben tengődő mérnökközony támogatását kívánja szolgálni. A bizottság máris megkezdte működését, amely egyelőre az álláslétszám mérnökök anyagi támogatását kívánja keresztülvinni az inszpekcióknak a mérnökkökre való kiterjesztésével, szorgalmazza azoknál mérnöki szellemi szükségmunkáknak a kiadását is, aminek kapcsán álláslétszám mérnökökkel végeztetnek el az állami és városi mérnöki hivatalok restanciáiban lévő munkáját. Egy másik fontos működési köre a bizottságnak az álláslétszám mérnökök összerátása és adatok gyűjtése arra nézve, hogy melyek azok az állások, amelyeket jogosulatlanul idegenek töltenek be, vagy olyanok akiknek több állásuk van. A bizottság működésében ezúton is felhívjuk olvasóink figyelmét és különösen álláslétszám kollégáinkat kérjük, hogy saját érdeklükben keressék fel jelentkezéssel (akár levélben is) a bizottságot, hogy a nyilvántartásba felvehetők legyenek. A bizottság címe: Budapest, VIII., Sztivovszky-ter. I/s.

— **Dámvad a főiskola vadászterületén.** A főiskola tanulmányi vadgazdaság fokozatos kitépése egy jelentős lépéssel haladt ismét előre.

Gróf Erdődy Pál szentpéterfalvi nagybirtokos nagylelkűsége ugyanis egy vahas dámvadot engedett juttatni a főiskolának, amelyet március hó 15-én beosztottunk ki a területre, ugyan ott, ahol az 1928-ban a Károlyi László gróf által ajándékozott mullfontörzs is mindjárt neki megfelelő otthonra talált.

A dámvad ma számottevő tényezője a hazai vadgazdaságnak és a főiskolai szakotatás eddig is nehezen nélkülözta. A súlyos gazdasági viszonyok azonban, sajnos, nem engedték meg a vétele utján való beszerzést. Eppen ezért kétszeresen értékes minden támogatás, mellyel egyes uradalom főiskolánk vadelepfési kísérleteit támogatják.

A most kibocsátott dámvadtehén sem marad sokáig magában, egy tisztamenti nagy uradalom szintén teljafelánál a főiskola részére egy teljes dámvadörzset, amely rövidesen meg fog érkezni.

A zavartalan szaporodás és fejlődés érdekében a dámvadt a főiskola területén 3 évi teljes tilalom alá helyeztük, amiről a szomszédokat is értesítettük. Reméljük, hogy meg fog megismétlődni az egyik mullfontjuhal történet eset, amelyet tilalmazása dacára is létott egy vadász, aki nem ismerte a mullfont. (Roth.)

— **Új általános használatba favedőanyag.** A fát védő anyagotok három követelés kielégítését, kívánjuk, meg pedig, hogy olcsóságán és a beszerzéshez könnyűségén felül: 1. fát rongáló növények és rovarok ellen, erősen mérgező hatásukkal, biztos védelmet

nyújtsanak; 2. a vasat ne rongálják meg és a vas által ne legyenek kémiaiag bomthatók, végre, hogy 3. a velük kezelt faanyagok kilugozhatók ne legyenek. — Az *Arseen*-ben mint megállapították, ma oly eszményi fát-védő anyag áll rendelkezésre, mely egy a fát roncsoló gombák, mint az ilyen rovarok ellen is igen hathatós. Kísérletileg bebizonyult, hogy bizonyos, könnyen oldható arzénvegyületek, tannin tartalmazó faanyagokban többé kevésbé rögzíthetők és, hogy az impregnáló folyadékhoz adott tannin, a fira pácoló hatását gyakorol. Arsenpentoxid helyett natrium-arsenát is alkalmazható, mely az előbbinél olcsóbb. Ily módon impregnált fa tűbiztonsága is jelentősen emelkedik. (Technische Blätter, 8.)

Mindenemő hazai és külföldi

fenyő-, lombfa-, gyümölcsmagvakat és csemetéket, disz-, sor- és gyümölcsfaiból magpergetőjébe és csemetekertjeibe!

THIRINGER JÁNOR okl. erdőmérnök KÖRMENTŐ

Erdőgazdasági és mérnöki iroda. Bizományi faterkesítés, Vadlelővessék és vadászterületi bérletek közvetítése bel- és külföldön. Előváderkesítés és beszerzés. Erdészeti és vadászati szakértői ügyek.

Megszünik munkanélkülisége ha háziul tenyésztéssel foglalkozik,

mert a háziul tenyésztés révén nemcsak hogy búshoz és prémhez jut egész családja, hanem a felesleges állatok értékesítésével szép jövedelemre is szert tehet.

A háziul tenyésztéséhez most a legalkalmasabb hozzáfogni, mert most még sok fejtelt nyul akad.

Mivel a háziulak konyhabuhatók, árokapart gazzal, lombmal tarthatók, fennit termékek gyorsulván, teljesen ingyen állíthatók elő.

Egy-két anyanyul egy egész család évi husszükségletét fedezi, ami semmi esetre sem megvetendő tétel.

A prémáru is még mindig nagyon drága, úgy hogy csak a háziulok szerelhetnek belőle, s ime a háziul tenyésztéssel mindenki maga állíthatja elő, úgy a maga, mint a családja prémzükségletét.

A trágya sem megvetendő tétel, különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy ma a teher- és személyautók elszaporodásával állagelymentes rendelkezésre, pedig a mezőgazdaságban és kertészetben nélkülözhetetlen.

A *Háziul tenyésztés és Értékesítés* c. szaklap szerkesztője, Budapest m. Csillaghegy, minden háziul tenyésztési ügyben lapunk olvasóinak díjtalanul rendelkezésre áll. A tenyésztési szándékotok pedig ennek a lapnak kísérleti telepe: a *Nyultenyésztés Mintalepe, Csillaghegyen*, íajtásza tenyészanyagát látja el, sőt biztosíték nyújtása esetén visszafizetés nélküli kölcsönzést is ad tenyészanyagot.

Ha még megemlítjük azt is, hogy a háziul a legégytelenebb állat, amely minden kis udvarban elhelyezhető faládban vígan él és szaporít: igazán maga ellen vét, aki nem foglalkozik tenyészésével.

Tudakozódásához válaszbélyeg csatoljon.

Hirdetéseket felvesz

a „Magyar Erdőgazda”

kiadóhivatala

Sátorajhajhely, Vörösmarty-utca 1. szám.

Magyar Erdőgazda

TISZAJOBPPARTI VÁRMEGYÉK ERDÉSZETI EGYESÜLETÉNEK LAPJA.

Szerkesztőség: Bükkszécs, u. p. Bogács, Borsod vm.
Kiadóhivatal: Pávay János könyvnyomdája
Sátoraljaújhely, Vörösmarty-utca 1. szám.

Szerkeszti:
L. Wittenberger Géza.

Évi előfizetési díjak:
Tagoknak 1 pengő.
Nem tagoknak 2 pengő.

Erdőbirtokosok Szövetsége.

Az idei államvasuti talpfa verseny tárgyalás ismét megmutatta, mennyire szervezetlenül áll a magyar erdőbirtokosság. Láthatjuk a legkülönbözőbb érdekek játszi győzelmét azok felett az erdőbirtokosok felett, kik pedig ezektől a tárgyalásoktól remélték termelvényeik méltányos értékesítését s kiknek a szenvedett súlyos és megálgzó vereség már az eleve nébe vágott! Olyanok tették ismét a legalacsonyabb ajánlatokat (s megvolt rá a lehetőség, hogy kockázat nélkül megtehessék!) kiknek semmi lefedezeti nyersia anyagkészetlét sem volt. Kufárkodás folyik itt az erdőbirtokosság bérére, kinek, hogy mennyi tőrára marad a vasuti talpfánál, avval lelkiismeretlenek nem törődnek. Ha olcsó ajánlatukra a rendelést megkapták, felkeresik a birtokost s az elfogadott árak alapján bebizonyítják neki, hogy a lóban álló faanyag köbméterje után többet, mint 5–6 Pengőt nem fizethetnek, mert a Máv. ilyen alacsony egységárak mellett adta ki a rendelést.

A váltótalpfa 71 Pengős átlagára, a tőlygtalpfa 6–3 Pengőig s a bükktalpfa 4'55—2'80 Pengőig terjedő árai mellett a birtokosnak alig marad 4–5 Pengő tőrára, ami már a tűzfia árnyója alatt mozog!

Régen küzdünk már az államvasuti versenytárgyalásoknál követett eljárás és az elbírálás eddigi módja ellen s régóta hangoztatjuk, hogy az erdőbirtokosságnak mint külön érdekképviseletnek kell megalakulnia, mert így kiszolgáltatott eszköze marad, sőt teljesen áldozatául esik a szerencsétlenül megfogott államvasuti üzleti politika és lelkiismeretlen emberek együttes tevékenységének. Az Erdészeti Lapok krónikása igen helyesen fejt ki a Máv. talpfa beszerzésénél követendő, mindkét félre nézve megfelelő irányelveket s száll sikra ismét a birtokosság érdekeinek védelmében. Nézetünk szerint ez a köz-

delem azonban csak akkor vezet sikerre, ha azt az egész erdőbirtokosság, egységes frontjával fogja támogatni.

Meg kell tehát teremteni az erdőbirtokosok szövetségét! Amíg ez meg nem alakul s az önmaga által termelhető tekintélyes mennyiségű talpfájára a fa tényleges értékének megfelelő ajánlatát az Államvasutakkal elfogadhatni nem fogja, addig a kiszolgáltatottság mindig megmarad és az erdőbirtokosság anyagi leromlása az eddiginél is nagyobb méreteket fog ölteni.

De lehetősége nyílnék az erdőbirtokosok szövetségének több oly más előny megteremtésére és kihasználására is, melyek az erdőbirtokosok jövedelmezősége szempontjából igen nagy jelentőséggel bírnak. Így módjában lenne megszerezni magának az olcsó termelési hitelt, nem kényszerülne többé tővön eladva termelni ki a fáját, hanem maga dolgozván fel azt, még a vállalkozói nyereségben is részesedhetnék. De ezen túlmenően is lehetősé válnék a tűzfia eladásával is kívánnia a legalkalmasabb időpontot s befolyást gyakorolnia a fapiac árainak kedvezőbb kialakulására.

Ugy tudjuk ezen szövetségben való szervezkedés a közeli napokban megindul. Reméljük, az erdőbirtokosság végre rá fog eszmélni arra, hogy ez a szervezkedés mennyire kívánatos, saját érdekeinek védelmére mily nagyfontosságú s megteremtésére mennyire elérkezett már a tizenkettedik óra!

Erdészet és szociálizmus.

A gazdasági világválság, munkanélküliség és pénztelenség esztendejében kétszeres fontossággal bír megtalálni azokat a lehetőségeket, melyek által valamiképpen munkaalkalmat, kenyeret lehet teremteni. Államfértáink és közigazdaszaink állandán felszinen tartott, legfontosabb problémája ez ma, de nemcsak magyar ügy, hanem az egész világunk egyre égetőbb, nagy és nehéz kérdése. Vitéz Gömbös Gyula miniszterelnöknek kineve-

zése után első ténykedésének a szótának kibocsátása volt, mellyel a munkaadókat munkaalkalmak nyújtására, kereseti lehetőségek biztosítására hívta fel. Ebből láthatjuk, mennyire foglalkoztatja e kérdés hazánk vezető államfértait s az anynyira kívánatos általános javulásnak a munkátlank foglalkoztatni tudása mennyire a sine qua non-ját jelenti.

Nem mondok ugyan újat, mégis időszereinek tartom, hogy a munkanélküliség és nyomorrenyhítés kérdéseivel az erdőgazdasággal kapcsolatban foglalkozzunk s reámutassak az erdőben rejlő azokra a rendkívül nagy és sokoldalú erőkre, melynek kifejlesztésével maga közül jölehet, kenyérkeresetet, megelégedést képes teremteni. Mindenki megfigyelhette, de statisztikailag is bebizonyított dolog, hogy az erdős vidékeken kevesebb a munkanélküli, éhez az és nyomorog ember, sőt kisebb a bűnözések száma is. Favágás feldolgozás, fapár, fakereskedelem és szállítás, köztes- és váltógazdasági főkök művelése megannyi kereseti, megélhetési lehetőség, mely munkátlank legnagyobb része téli időben lévén elvégezhető, a lakosságnak éppen akkor nyújt kenyeret midőn a mezőgazdasági munka szünetel.

Ezen általános megállapítások után foglalkozunk már most röviden avval, lehet-e és milyen módon az erdőszetben rejlő szociális erőket a nyomor és munkanélküliség enyhítésére az eddiginél jobban kihasználni? Magam részéről úgy talalom, hogy ezeket a lehetőségeket nemcsak ki lehet használni, hanem a hazai erdőgazdaság helyes irányba való fejlesztésével jelentkező szociális hatás oly nagy horderejű lehet hogy a munkanélküliséget az ország egyes vidékein teljesen meg is tudná szüntetni.

Az ennek megvalósítására irányuló tennivalókat két főcsoportba lehetne besorolni: első csoportot alkotnak az államhatalom részéről szükséges intézkedések, másik csoportban az erdőbirtokosok és erdőtisztek tennivalóit foglalhatók össze. A kormányzat részéről kívánatosnak látszó intézkedések között legelsőnek az Állóidőrást emelem ki, melynek megvalósítása az országban éppen azokon a vidékeken hozna gyors segítséget a lakosságnak, ahol legnagyobb a szükség. Munkához jutnának ezáltal nemcsak az elbocsátott állóidőrást s munka nélkül vegetáló egyéb erdőmérnökök, de számos csemekert kezelő és kerületi erdőrástiz, igen sok munkás, fuvaros és napászás. Azokon a vidékeken, melyeknek talaján a mezőgazdasági köztesműveléssel való telepítés lehetséges, a fásítások szociális hatása különösen nagy. A sorfőkökben termelt kapastermények, a megkeresett téli tűzrevaló igen sok családfenntartó

vállairól vehetné le a súlyos keresztet.

Ugyancsak jelentékeny munkaalkalmat teremthetne a nagykiterjedésű kopárok, elkopárosodott legelők és sökezer holdnyi hasznavehetetlen területek befalásitási, melyeket állami közgekkel, állami csemetékkel, de az érdekeltségük költségére lehetne megfelelő módon megvalósítani. Természetes, hogy ezen fásításokhoz pénz kell, de pénz kell minden más munkaalkalom megteremtéséhez is az az új erdőlétesítési oly befektetés, mely a tőkét biztosan és gyorsan kamatoztatja s amelyet nem egyszerűsámenkorra szólóan, de tartamos n ad munkát és kenyeret a vele foglalkozóknak. Másrészt meg lehetne találni a módot arra, hogy a fásításokhoz szükséges összeg az adózó polgárság legcsekélyebb megterhelése nélkül is fedeztetni nyerhessen. (Pl. az importált, de beföldön is előállítható tatermelvények mér-méréseket megvámolásai által).

Az állami határai intézkedések között helyet foglalhatna az is, hogy az erdőfelügyelet megszűrése és kiterjesztése révén az egyes elhanyagolt erdőbirtokokon fennálló régi és nagyarányú erdősítési hátraleékokat szigorú következmények terhe mellett fel kellene dolgoztatni, ami ismét sok helyen adna röviddel-hosszabb ideig kenyérkereseti lehetőségeket. Ugyan csak kormányintézkedésekkel kellene megsegíteni a haladékos magyar felföldözést és fűrészpárt, hogy új és új munkaalkalmak nyílhasanak, különösen a tutajja forgalmalm bíró folyóknak mentén.

Az erdőbirtokosok részéről a nyomor és munkanélküliség enyhítésére szintén igen sokat lehetne tenni! Így az alárendelt minőségű galja, rőze és hulladékfának ingyen vagy valami csekély szolgáltatásért való kiadása által lehetne enyhíteni a sok helyen íjlesztő nyomorúságot. Itt hívom fel az erdőbirtokosok szíves figyelmét Horthy Miklósné Öfóműveltségügyi nyomorenyhítő akciójára, melynek nemes céljára egy-két wagon dorong, vagy botfa kiadását egyik nagyobb erdőgazdaság sem érezné meg túlságosan. Másrészt újabb és újabb munkaalkalmak felkutatásáival és kihasználásával segíthet a birtokos a környék inséges lakosságán. A meakadó erdőbirtokosnak, vagy erdőfűtésjének módjában van munkáit úgy választani meg, hogy elsősorban a valóban reszorultak, a családdal bírók, kenyértelenek jussanak munkához, ugyancsak lehetőség van arra, hogy valamely munkát, melyen egy kis-seb munkássoport bizonyos ideig eldolgozott volna, kétszerannyi munkással, bár rövidebb idő alatt végeztessük el, hogy evvel több család nyerjen gyors segítséget. Szinte lehetetlen volna elsorolni az ilyen és hasonló sok apró módot és lehetőséget, a segítésre, egy kis utángondolással és jóakarattal saját körében mindenki megtalálhatja a választandó eszközöket, mivel a nyomor leküzdésében részt vehet. A magángazdaság-gal kapcsolatban ismét reamutató a mezőgazdasági köztesművelésre, mint oly erdősítési módra, mely amellett, hogy a birtokosnak a telepítés költségeit teljesen megtakarítja, a lakosságra valóságos áldást jelent. Nagyon sok olyan erdőbirtok van, ahol a köztesművelést, a sorközökben termelt kapásnövények részét, vagy ingyen való átengedésével meg lehetne valóstani, de a birtokos vagy egyáltalán

nem ismeri a telepítési módot s annak nagy előnyeit, vagy idegenkedik tőle.

Nem szabad lelkicsinyelnünk ezeket a felsorolt apró előnyöket, kicsiny segítségeket, melyeket az erdőgazdaság a lakosság számára nyújtani képes, mert a sok apró mindán intézkedés, a sok kis segítség mind előbbre viszi hazánkát s annak elszegényedett népét az inséges idők leküzdésében.

Igen sokat lehetne írni az erdészet szociális áldásairól, melyre azonban itt engedélyem n van, alle rendelkezőre, de nem is céltom, hogy tanulmányírtjak a rendkívüli sokoldalú kérdérről. Csupán figyelméltakar-tam felhívni a magas formánynak, birtokosainknak s mindazoknak, kiknek a segítség módja kezében van, hogy cselekedjenek, alkalmas és böles intézkedéseikkel, munkaalkalmakkal, karitatív tevékenységgel és minden legkisebb lehetőséget kihasználva segítsenek magyar hazán elszegényedett népének a mal inség leküzdésében, hogy bizvást haladassunk a boldogabb, a szebb jövő felé!

Lady-Wittenberger Géza.

Hozzászólást kérünk . . .

Minden erdőgazdasági ténykedésnek az adott viszonyokhoz kell alkalmazkodnia, vagy — ha úgy tetszik — az erdő mindenkor állapota vonja maga után az egyes erdőgazdasági funkciókat.

De akár az egyiket, akár a másikat mérlegelve, az erdő fenntartása mellett a tulajdonképen végcél az emberiség érdekeinek szolgálata.

Ebben a művelésben a szakértő erdőgazdának összes tevékenysége oda irányul, hogy a faállomány és az erdőtalaj épiségének fenntartása mellett a lehető legelőnyösebb hozamot biztosítsa, hiszen a legnagyobb hozam egyuttal a közérdeket is legjobban istápolja.

Tehát a szakértelem szoros összefüggésben áll a fakészlet és az erdőtalaj épiségének biztosításával.

Ez a két tényező nemcsak végigkíséri az erdőgazda életét és ténykedését, de ha valóban a jövő erdő és a köz érdekeiben óhajt cselekedni, akkor előfordul, hogy a fenti faktorokból kialakult általános erdészeti fellogással bizonyos mértékben ellentébe kerül. Mert bár tisztán látja a jövőben kialakuló erdőképet, mégis elgondolását éppen az elmondottakat folytán teljes egészében végrehatjani nem mindig teljes képes. Hiszen némely erdőgazdasági kérdés meglehetősen tisztázatlan, s a szakosítottól, sablonostól eltérő művelet végrehatásához szükséges kialakult határozottság hiányában az erdőgazda gyakran eltegy egy gondolat, vagy probléma mellett csak azért, mert merev és megszokott szabályok korlátai között él és mozog.

De az erdőgazda bár a jelenben él és a multból merit, elsősorban a jövőnek dolgozik. Éppen ez az, ami az erdőgazdának egy részét, egy járható, de még ki nem taposott út elkerülésével vagy túlzott óvatosságra inti, vagy merez akciókra inspirálja.

Hazánk mai erdészársadalmának legnagyobb része még a régi (s remélhetőleg a jövő!) Nagymagyarország periferiáin elterülő fenyes erdőkből merítette

tapasztalatait. Csonka hazánk erdőségeire ez a gyakorlati tudás nem lehet minden esetben irányadó, mert a megaradt erdőségek más falajuk s más kialakulási közegetekben eltérő gazdasági művelést kívánhatnak, mint mondjuk az egyenletes eloszlás természeténél fogva sűrűsödés növekvő, könnyen felújítható fenyes erdő.

Csonka hazánk erdőségeinek sarkalatos hibája, hogy a szálterő üzemében kezelt erdők tekintélyes része oly állapotban van, hogy a hozzáfűzőt kívánalmaknak nem teleg meg. Nevezetesen a középkorú és ennél fiatalabb állományok sarkakkal, vagy oly faegyedekkel vannak tele, melyeknek fenntartása sem a legelőnyösebb hozammal, sem a közérdekel nem egyeztethető össze.

Az erdő állapota már hársányan kéri, hogy szabadtársak meg ezektől az éltsidektől, melyek az igazi értéket, a magról kelt és szerfára még alkalmas egyedeket az élet lehetőségeitől megfosztják és az egész erdőség értékben és minőségben évről-évre csöktenek, azonban közbeszóll a kialakult dogma, ami talán az adott körülmények között elfogadhatóan senki sem tud megindokolni és az erdők zárdóságának fenntartása még akkor is merveven köti az erdőgazdát, ha példának okáért a száz éves vágástördülőben kezelt szálterő a forduló végével csak sarkakból vagy értéktelen bőhőne faegyedekből fog java részben állani!

Magam részéről a teljes zárdás fenntartásának feltétele hiva vagyok, de csak adott körülmények között és csak adott esetben, nevezetesen akkor, ha azt az erdő és talaj állapota megkívánja.

Azonban hogy oly erdőben, melynek állományrendezése égetően szükséges, de hogy a részben silány faegyedekből kialakult fakészletet pillanatnyilag meg ne csorbítsam, előhasználtképen inkább a jelenleg elnyomott magról kelt, később szerfára is alkalmassá váló faegyedeket csak azért ítélem halárra, hogy a zárdást rövid időre meg ne bontsam, a sarkakkal és bőhőncfának továbbra is teret biztosítsak és a tápus erdőtalajt — tegyük fel — legalább 50 évre mitem erő birtoklónak dobjam az áldozatul, ennek helyességében úgy vélem, nem csak én, de e kérdésel behatóan foglalkozó minden erdőgazda melám támaszkodhatik.

Hozzászólást kérünk ehez a kérdéshez, abból kiindulva, hogy ha a fenti elgondolásunk helyes, úgy nyericik meg, érijük el erdőgazdálkodásunkban azt a biztonságot, azt az áttító erőt, amely a jelenben élő, de a jobb jövőért dolgozó erdőgazdák a sablonok és szabályok kényelmes korlátáiból kiemelni s a jövő erdő és a közérdek javára szolgáló önzetlen tevékenységre továbbra is sarkalni fogja.

Lippóczy Béla.

Mindenemű hazai és külföldi

fenyő-, lombfa-, gyümölcsmagvakat és csemetéket, dísz-, sor- és gyümölcsfákat szállít magperegtejőiből és csemetekertjeiből

THRINGER JÁNOS okl. erdőmérnök KÖRMEIND

Erdőgazdász és mérnök iroda, Bizományi vállalkozás. Vádelővételek és vadászterületi bérletek közvetítése bel- és külföldön. Előváderítés és beszerzés. Erdészeti és vadászati szakértői ügyek.

Egy pár szó az államvasuti talpfatárgyalásról.

Éveken át szólalmat néztük és túrtuk azt a jätéket, amit az államvasutak a talpfabeszerzés körül folytatnak. A „Közszállítási Szabályzatok” alapján írják ki a versenyfajlyalást, de a rendelkezéseket már nem az ajánlattevők szabad versenyen folytatn kialakuló egységáron osztják szét, hanem az anyagiakat és idegzeitükben leromlott szállítókat alkutárgyalásra hívják meg, mely tárgyalásokon nekik ajánlatuknál jóval alacsonyabb árakat ajánlanak. Az erdőbirtokosok és fakitermelő vállalatok a tárgyalásokon hiába is próbálnak ellenvetésekkel, áraitak megvédő időakkal előállni, az államvasutak igazgatóságának talpfabeszerző intézője azonnal kész a válasszal, hogy ha a felajánlott hibetetlenül alacsony, s a költségeket is alig fedező árakat el nem fogadják, az ajánlattevő megrendelést nem fog kapni. E megalázó, hosszás és kínos tárgyalásoknak aztán az lesz az eredménye, hogy az existenciáján féltő ajánlattevő kénytelen elfogadni a legképtelenebb árdiktátumokat is.

Igy az ideál talpfabák a birtokosnak már a tüzifa törést sem jelentik! Legfeljebb az mutatja a MÁV. talpfabeszerzési politikájának visszás és az állam méltóságát sértő voltát az a körülmény, hogy az Államvasutak ezúttal talpfabeszerzésre 3 millió pengőt irányzott elő, s ezzel szemben 2 millió pengőért tudta lefedezni ugyanazon szükségletét. Tehát a MÁV. ezen beszerzésénél egy millió pengőt vonta el a birtokosoktól és fakitermelőktől!

Tönkre megy így a birtokos, de tönkre mennek a fatermelő vállalatok is s mindez a MÁV. tulajtottan takarékos és már a kereskedelmi élelmességben tulmenő beszerzési politikájának következménye, melyhez ő mindig talál egy pár lelkiismeretlen kontrenimórt.

De az ideál államvasuti talpfatárgyalásokból a magunk számára is le kell vonnunk a tanulságot, s fel kell készülnünk rá, hogy a következő esztendőben ugyanez nem ismétlődhessekk. Ragaszkodnunk kell, hogy a MÁV. mint közzintzomány szigorúan a „Közszállítási Szabályzatok” alapján járjon el az árúk beszerzésénél s követelnünk kell, hogy eddigi módszerével hagyjon fel, mert ha az továbbra is így marad, nemcsak a fatermelő vállalatok mennek tönkre, de elpusztul az erdőbirtokosság, s az erdők értékének lecsökkenése egy számottevő nemzeti vagyonszűkülést fogja eredményezni!

Irodalmi Szemle.

Junack: Durchforstung der Kiefer. IV. kiadás 52 oldal, 18 rajz. 1931. I. Neumann, Neudamm. Ár 1 márká.

Jóllehet csonka hazánk mai területét kevés tüvelvű erdő borítja, mégis igen érdekelhet bennünket ez a kis mű, mely eredeti fenyőállományok gyérítését tárgyalja, mert főként a danunál erdei fenyvesek szukarodításai éppen a gyérítés elmulasztására vezethetők vissza.

Junack a gyérítésnél az erőteljes beavatkozás híve, ki már korán törekszik

a korona ápolására és még olyan erdei fenyő állományokban is javasolja az erősebb gyérítést melyek talaja nem mondható elsőrendűnek.

A szerző a gyérítési műveletek terén csaknem négy évtizedes tapasztalatokra tekinthet vissza és abban a szerencsés helyzetben van, hogy munkájának eredményét saját szemével láthatja és eljárása helyességét, hibáit, hiányait vagy célszerűségét maga is megbíráltatja.

Kifejezetten hangoztatja, hogy kizárólag erdei fenyvesekben dolgozzon, de hangsúlyozza, hogy javaslatait épp úgy alkalmazhatók tölgyesekre is.

Eljárása végrehajtásánál nem ötlegerővel dolgozik, hanem egyszerű megfigyeli a nagy természet utmutatásait, másrészt cselekvésének alapjául a rideg számadatokot választja és megállapítja, hogy a növedék aránylagosan emelkedik a korona lombzatának nagyságával amiből az következik, hogy a kiskoronájú egyedeket ki kell vágni.

A kísérleti állomásoknak jövő feladataik közé kell sorolniuk annak megállapítását is: milyen mértékű zárodás mellett van valamely állományban a lehető legnagyobb lombzata.

A gyérítés alapevűl leszőjezi azt, hogy két egyenrangú versenyző közül azt kell állva hagyni, amely a másik fél növedékét átveszi és mely a magában felhalmozott tőkét a legjobbabn kamatoztatja. Mindazonáltal a szerző is bizonyos óvatosságot ajánl az első gyérítéseknl és tételét a következőképen írja körül: az első gyérítés óvatos és méréseket legyen; a legerősebb gyérítést képkorú állományban kell foganosítani.

Művének több és legnagyobb részében 18 vázlatos rajzban mutatja be az általa követelt módszert és szemlélt el járja alapevűl minden vonatkozásban. F. M.

M. Johnson: Simba. Filmbanbauer in Afrikas Busch und Steppe. Verlag F. A. Brockhaus Leipzig C 1. Querstraße 16. Ára diszes vászonkötésben 7:50 márká.

Az utóbbi időben több filmet láttunk Afrika őserdeiről, pusztaságairól és az ott élő még igen gazdag állatvilágról. Ezek között kiemagásio helyet foglal el a „Simba”, mely nem szenziókora vadászik, hanem hűen igyekszik megörögzíteni és megőrkíteni Afrika belsejének még többé-kevésbé őseredeti, mozgalmas életét.

Johnson es felesége több évtőlőt Afrika vadonában és tapasztalatairól kalandos életéről, sikereiről a lent című könyvben számol be, melyet a néhány ezer darab fényképező lemezen és vagy hatvan ezer méter filmen készített képek közül a legszebbek díszítenek.

A könyv regényszámba menő érdekes olvasmány a Kilimandzsaro és Kenia hegység északi lábánál eterrülő mérhetetlen síkság egy idillikus tavának partján el-töltött négy kedves esztendő minden bájjáról és kellemességeiről.

Állattani megfigyeléseikkel a tudományban is értékes szolgálatot tettek e szerzők. F. M.

Schaubücher. Orell Füssli Verlag Zürich. Ára kötetenként 3 svájci frank.

1. Theodor Däubler és Alb. Gsell: Heilige Stätten der Bibel 62 fénykép.

A biblia minden ténsege sugárzik felénk ezekről a képekről, melyek főként az őstamentumi szent helyeket mutat-

ják be. Szemünk elé tárulnak azoknak a biblikus alakoknak életébe szereplő városok, vidékek, kiknek története gyermekésgünk képzeletét oly élénken foglalkoztatta; csak azt fájjaljuk, hogy Krisztus Urunk által megszentelt helyek képeiből ilyen kevés van ebben a kötetben. Egy újabb kiadás ezt minden bizonynal pótolni fogja.

2. Dr. Emil Schaeffer: Die Lüneburger Heide. 64 fénykép.

Németország nagy, jellegzetes nemzeti parkját varázsolja élénk ez a kis könyv gyönyörű fényképfelvételeivel. Azt a hangulatos ligetes területet, mely a népszeri német költőt és író, Hermann Löns-t meglátle és mely értintességével a temeszetudósoknak is kitünő kutató helye lesz.

A híres zürichi vállalatnak ez a könyvsorozata (Schaubücher) nem annyira a szöveg érdekességével tünik ki, mint inkább a pompás képekkel hat a szemléelő, kinek lelkében sokkal maradóbb nyomot hagynak ezek a nagy gondallal megválogatott igen szép képek mint bármily hosszasan megírt szöveg. F. M.

Egyesületi hírek.

Az egyesület ügyeit érintő levelezések és a Magyar Erdőgazdába szánt közlemények L. Wittenberger Géza erdőmérnök, egyesületi titkár, lapszerkesztő címére: Bükkszerccs, u. p. Bogács — küldendők.

A »Vadászat« rovatba szánt közlemények ezen rovat vezetőjéhez: Thiringer János okl. erdőmérnök, Körmend, Vas megye címre küldendők.

Tagsági és lapdíjak, előfizetéseket és mindennemű befizetéseket a Magyar Államias Hitelezés Sátoralajhelyi Fiókjétszámánál vezetelt folyószámlájára kérünk eszközölni. — Postatakarékpénztári csekk számla * 250.

A tagsági és lapelőfizetési díjak leszállítása.

Az egyesület f. évi február 29-én tartott közgyűlésén elhatározta, hogy tekintettel tagjainak megváltozott fizetőképességére és az egyesület nehéz pénzügyi viszonyaira, a tagsági és lapdíjakat leszállítja.

Az újonnan megállapított tagsági és lapelőfizetési díjak a következők:
Tagsági díj évi 2 pengő
„Magyar Erdőgazda” lapdíja tagok részére 1 pengő
nem tagok részére 2

Kérjük t. tagtársainkat és előfizetőinket, hogy — amennyiben a folyó évre esedékes tagsági és lapelőfizetési díjakat még be nem küldötték — ezeket a mai számunkhoz mellékel befizetési lapon beküldeni sziveskedjenek. Azon t. tagtársaink és előfizetőink befizetésénél a mutatkozó különbözetek, kik a folyó évre történt befizetéseiket még a régi díjszabások alapján eszközölték, a következő évi díjak javára írjuk.

A Magyar Erdőgazda a hasábjain megjelenő cikkek után írói tiszteletdíjjal fizet. Eszpedig a legalább 3 nyomtatott hasábjertelmeű erdőgazdasági vonatkozású cikkekért egyenként 25 pengőt. Lapszámoként legfeljebb két cikk reszesülhet tiszteletdíjban.

Tudomására hozzuk t. tagtársainknak, hogy a Tiszajobbparti Vármegyei Erdészeti Egyesületnek

rendes téli közgyűlését

1933. évi január hóban fogjuk Miskolcon megtartani. A közgyűlés pontos idejét és tárgyisorozatát külön meghívókon fogjuk t. tagtársainkkal közölni. Előre is kérjük, hogy a közgyűlésen a tagok minél nagyobb számban sziveskedjenek megjelenni.

Innen — onnan.

Változások és kiténtések az erdészeti szolgálat köréből.

A m. kir. földmivveltségügyi miniszter Kovács Kálmán miniszteri tanácsost kiváló és hasznos szolgálatának elismerése mellett saját kérelmére 1932. évi október hó végéig végleges nyugalomba helyezte.

A m. kir. földmivveltségügyi miniszter Becker Róbert m. kir. főerdőtanácsost kiváló és hasznos szolgálatának elismerése mellett 1932. évi október hó végéig végleges nyugalomba helyezte.

A m. kir. földmivveltségügyi miniszter Rutenyi Károly m. kir. főerdőtanácsost kiváló és hasznos szolgálatának elismerése mellett saját kérelmére 1932. évi október hó végéig végleges nyugalomba helyezte.

A m. kir. honvédelmi miniszter Slachta László m. kir. honvéd főerdőmérnököt f. évi október hó 1-ével végleges nyugállományba helyezte.

Ugyancsak a m. kir. honvédelmi miniszter Horváth János m. kir. honvéd alerdőtárnokot — jelen szolgálati beosztásában való meghagyása mellett — 1. évi november hó 1-i ranggal m. kir. honvéd főerdőmérnöké léptette elő.

A m. kir. földmivveltségügyi miniszter Radó Gábor m. kir. erdőtanácsost a miskolci m. kir. erdőgazgatóságtól a debreceni m. kir. erdőgazgatóságához helyezte át s megbizta Debrecen város érdeinek felügyeletével. Helyére a miskolci erdőgazgatóságához Schmolzer Gyula m. kir. főerdőmérnököt rendelte be, kinek eddigi kerületébe, a gyertyánvölgyi m. kir. erdőhivatal vezetésére Velcs Gyula m. kir. erdőmérnököt nyert megbízatást.

Az Országos Erdészeti Egyesület választmányi és közgyűlése.
Az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányja f. évi december hó 3-án délután 11 órakor az egyesület székhelyében állást tart a következő tárgysorozattal: 1. Ügyvezető jelentése. 2. Az előző választmányi gyűlés által a tüzifa árvédelme ügyében kiküldött bizottság jelentése. 3. Az állományait szállított ügyek, 4. Az 1931. évi zárszámadás és az 1933. évi költségvetés. 5. Esztelges indítványok.

- 1. Előnk megnyitja.
- 2. Ügyvezető jelentése.
- 3. Jelentés a magyar tüzifa árvédelme érdekében teendő intézkedésekről.

4. 1931. évi zárszámadás és az 1933. évi költségvetés.

5. Előnk, két alelnök és 20 választmányi tag választása; 15 négy évre, 1 három évre, 2 két évre és 1 egy évre (a választmányból kilépnek, de újra választhatók: Arató Gyula, Fekete Zoltán, Hífnér György, Kaán Károly, Kallivoda Andor, Kiss Ferenc, Mihalovics Sándor, Papp Béla, báró Prónay György, Sipos Antal, Schmidt Károly, gróf Szechenyi Aladár, dr. Tuzson János, Zúg Nándor, Véssey Mihály), 1 tagsági hely halálazos, 4 pedig lemondás folytán üresedett meg. 6. Esztelges indítványok.

— Engedélyhez kötötték a műfa behozatát A most megjelent 6700. M. E. számú kormányrendelet a gömbölyű műfatermékek (épület- és szerfa, szálla, rönkök, bányafa, rudfa) behozatálát engedélyhez kötötte. A magyar fatermelésnek régi sérelme nyert orvoslást ezzel a rendelettel, mely remélhetőleg a belföldi műfatermékek fokozottabb fogyasztására s a tarthatatlannul alacsonyra nyomott műfaárak emelkedésére fog vezetni.

— Hamarosan megjelenik a műfa egyfajza forgalmi adóját szabályozó rendelet Fakereskedelmi körökben az a hír terjedt el, hogy a m. kir. pénzügyminiszter a műfatermékek egyfajza forgalmi adó rendszerét még ez évben életbe akarja léptetni. Az új rendszernek a pénzügyminiszter két feltételt szabott, egyrészt azt, hogy az adminisztráció megkönnyítésére a közbenső fizások megadórólását nem engedélyez, tehát az adózás a kitermelésnél történik s minden további teloldozás vagy forgalombehozás mentesül a forgalmiadóval. Másik feltétel az lenne, hogy — igen méltányosan — különbözőképpen óhajának tenni a felhasználótól függően az egyes műfanyagok megterhelésének mértéke között, így az alacsonyabbért céntra felhasznált műfa kisebb, a finomabb ipar által teloldozott műfa magasabb adókulcs szerint terhelhetnének meg.

Az egyfajza forgalmiadórendszer ügyében összehívott minisztériális értekezlet elfogadta az érdekeltségek azon javaslatát, hogy az erdei és fűrészüzemi fatermékekre illetve a faldelgöző ipar produktumaira külön-külön fizások készüljenek s az ily módon megállapított váltókulcsok nagyságára nézve a budapesti kereskedelmi és iparkamartár hitelt feljavaslatáit. E javaslat mint értesültünk, már elkészült s így remélhető, hogy a műfa egyfajza forgalmiadójának régóta vajdító kérdése megoldásra kerül s az ezt szabályozó rendelet hamarosan kibocsátják.

— Októberig 27 százalékkal csökkent a fabehozatal. A Statisztikai Közlémények most megjelent fizete érdekes képet nyújt a magyar fabehozatal ezévi nagyarányú csökkenéséről.

Az előző esztendő ugyanazon időszákhöz képest a behozott fa mennyisége 91,806 wagonról 66,474 wagonra, tehát 25,332 wagonnal csökkent. A behozatal értéke 1931. év első három évszázadában 59,106.000 P., míg 1932. ugyanezen időszakában csak 30,489.000 P. volt, az értékesítésnek tehát 22,707.000 Pengő. Az egyes cikkek forgalmát az elmúlt két év első 9 hónapjában a következő összehasonlítás szemlélteti:

	1932.	1931.	Külömbözet:
			(előbb: kevesebb)
w a g o n k a n t			
Tüzifa	30,399	39,731	9,332
Faszár	2,396	2,888	462
Fenyőlombfa	5,015	4,218	794
Faragott fenyőfa	3,958	7,351	3,393
Fenyő fűrészárú	17,088	26,733	9,645
Lombgömbfa	623	1,279	656
Lomb fűrészárú	444	1,109	665
Bányafa	6,391	5,943	448
Hegezzett karó	40	896	856
Vasúti talpa	86	1,759	1,493
Kádárfa	34	109	75

Megvételre keres erdészeti tachyméter-teodolítót,
csakig garantáltan kifogástalan, kétdolzi teovalás, átcsapható távcsővel bíró műszert.
Szatmári Püspökség Erdőhivatala Bükkszérc.

ÜZLETI HIREK.

Sivár kép. Üzletelenség s teljesen nyomott árak. Az enyhe időjárás miatt az árak még jobbra visszazentek. A talpaversenyjárásal előbb árban nem adnak műfa, csak tüzfaiárát. Tüzgy műfaban kereslet alig, bükken s annak fűrészárja íránt még van csekély érdeklődés, ára azonban annak sines.

1. Tüzifa ab feladó állomás:

Belföldi száraz bükk hasáb	210—220 P.
* * * * * dorong	170—180 P.
* * * * * száraz tölgy hasáb	200—210 P.
* * * * * dorong	170—180 P.
* * * * * hántolt fa	200— P.

2. Faszén ab feladó állomás:

Belföldi la	700—750 P.
Belföldi IIa	600—650 P.

3. Műfa budapesti paritásban:

Tölgy gömbölyű fa m ² -je vékonyabb	30—36 P.
Tölgy gömbölyű fa m ² -je 35 cm-nél felebb	45—50 P.
Tölgy fourmíronk m ² -je	70—90 P.
Bükk gömbfa 30 cm-től feléle	28—32 P.
Kőrís	38—45 P.
Juhar	45—55 P.
Éger * 25 cm.	30—35 P.
Gyertyán	28—30 P.
Ákác	32—38 P.
Nyár * (gyula-gyártásra)	18—23 P.

4. Fűrészárú budapesti paritásban:

Ia tölgy fűrészárú	100—140 P.
IIa * * * * *	80—90 P.
Hosszfűrész	110—130 P.
Rövidfűrész	95—110 P.
Tölgy boules	120—170 P.
Quarter árf	140—160 P.
Bükk gözölt, szelészellen	80—90 P.
* * * * * szelészellen	90—110 P.
Bükk gözölleten, szelészellen	65—85 P.
* * * * * hosszifűrész	70—80 P.
* * * * * rövidfűrész (széles)	60—65 P.
* * * * * keskeny	40—45 P.
Fenyő asztalosárú széles m ² -e	95—105 P.
* * * * * keskeny m ² -e	70—90 P.
Építványgyar széles m ² -e	70— P.
* * * * * keskeny	60— P.
Léc, zárléc	60— P.

5. Bognárfa ab feladó állomás:

Kőrís 15—25 cm. 10,000 kg.	320—350 P.
Szil 12—25	300—340 P.
Ákác 12—25	370—390 P.

6. Fűrészárú ab feladó állomás:

91,806 wagonról 66,474 wagonra, tehát 25,332 wagonnal csökkent. A behozatal értéke 1931. év első három évszázadában 59,106.000 P., míg 1932. ugyanezen időszakában csak 30,489.000 P. volt, az értékesítésnek tehát 22,707.000 Pengő.	
Tölgy bányafa m ² -je 13—20 cm, 2.0 m. hossz.	13—17 P.
Tölgy bányafa m ² -je 13—20 cm, 2.0 m.-en felül	14—18 P.
Tölgy telephozsonlop m ² -e	26—28 P.
Donga, gönci telephozsonlop	280—300 P.
Kerekfalp, bükk 22—24" h. 2.5—3" v. drb-ja	024 P.
Küld drb-ja	012 P.
Kisvasúti talpa 13. h. (profilírozott) 080—090 P.	
2.6 m. h. közbenső tölgytalpa db.-ja	540 P.
2.5 * * * * *	520 P.
2.4 * * * * *	430 P.
2.2 * * * * *	270 P.
2.6 * * * * * bükkfalpa	410 P.
2.5 * * * * *	385 P.
2.4 * * * * *	320 P.
2.2 * * * * *	250 P.
Máv.-szabványú tölgyváltótalpa m ² -e	64— P.
Nyírfarúd drb-ja 4 m. h. felső átmériben 8—10 cm.	110—130 P.
Tölgyzóklórak db.-ja 1.8—2.0 m. h.	08— P.

